

derfor foreslå, at både kommunens tildelte flygtninge og familiesammenførte, som bosætter sig i kommunen, for fremtiden skal indgå en forpligtende kontrakt og også skal indgå i de kommunale integrationsprogrammer.

I dag er det som allerede nævnt sådan, at flygtninge skal have udarbejdet en individuel handlingsplan, når de påbegynder deres integrationsprogram. Desværre viser erfaringerne, at der er voldsom stor forskel på kvaliteten af planerne og ikke mindst deres faktiske indhold, og Socialdemokratiet er derfor spændt på at høre, hvad ministeren vil gøre, ikke mindst hvordan han vil sikre, at de nye kontrakter ikke kommer til at lide af samme forskellighed og svingende kvalitet, som handlingsplanerne nogle steder gør i dag.

I lovforslagets § 19, stk. 4, er der givet ministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om den individuelle kontrakts indgåelse, indhold og udformning. Men der står også, at ministeren kan fastsætte reglerne, hvis ministeren altså finder det nødvendigt. Nu handler det i særlig grad om integration, og derfor vil Socialdemokratiet meget gerne stille ministeren to spørgsmål. For det første: Har ministeren tænkt sig at fastsætte regler for kontraktens udformning og indhold? Og for det andet i naturlig forlængelse heraf: Hvad skal indholdet være, så det sikres, at de nye kontrakter ikke kommer til at lide af de samme skavanker som dem, der nu skal ændres?

Afslutningsvis skal jeg sige, at i Socialdemokratiet mener vi som sagt, at det at have et arbejde er den bedste vej til at blive integreret i samfundet, og målsætningen om en forpligtende kontrakt har vi selv. Vi synes, den er ganske godt i overensstemmelse med det, regeringen foreslår, og da regeringens forslag ligger i forlængelse af en fin socialdemokratisk ide, kan Socialdemokratiet støtte forslaget.

Søren Krarup (DF):

Lad mig begynde med at sige, at dette lovforslag utvivlsomt rummer praktiske fordele, hvad angår muligheden for at få fremmede ud på arbejdsmarkedet.

Det er godt, det fastslås, at der er rettigheder og især også pligter for den enkelte, så anskuet i et rent praktisk perspektiv må forslaget anbefales. Men er dette rent praktiske perspektiv nu også det rette? Jeg føler i hvert fald trang til at stille nogle principielle spørgsmål vedrørende selve lovforslagets indhold og forudsætninger.

For det første: Er det opgaven at integrere udlændinge, der kommer til Danmark? Vi lever jo, som jeg før har været inde på, i en folkevandringsperiode. Den såkaldte indvandring eller flugt er en camoufleret folkevandring, hvormed mennesker fra den tredje verden vil skaffe sig adgang til den vestlige verden, og skal vi uden videre acceptere denne forklædte folkevandring, og kan vi gøre det uden at sætte Danmarks eller det danske folks eksistens på spil? Et lille land vil jo hurtigt kunne blive oversvømmet.

For det andet: Hvad betyder selve ordet integration? Den politiske jargon siger, at integration er ensbetydende med at komme ud på arbejdsmarkedet, men integration er noget langt videregående, for det betyder at blive ét med Danmark og at blive dansk. Der er med andre ord tale om en folkelig, en kulturel og, havde jeg nær sagt, en eksistentiel proces, og er den mulig for alle disse mange, mange tusinde muslimer, der som sådanne befinder sig i et afgørende modsætningsforhold til dansk kultur? Er der ikke tale om, at den politiske verden beroliger sig med fraser, når den som her bare siger integration, integration og atter integration.

For det tredje: Er integration opgaven, når der som i dette forslag tales om flygtninge? En flygtning skal jo netop ikke integreres. En flygtning skal have asyl, dvs. et fristed, indtil han eller hun atter kan vende hjem til sit eget land. Dette er selvsagt flygtningens situation, og hvorfor så integrere?

Kl. 16.10

Hvad er meningen med, at man således gør en flygtning til en indvandrer og vil, som det hedder i bemærkningerne, stille ham på lige fod med danskerne? Er det ikke ensbetydende med at tage al mening ud af sproget, når man gør en flygtning til en indvandrer? Lad mig også komme med en bemærkning om, at når man i en tid, hvor råd og nævn nedlægges i stort tal, indfører en særlig støtte til indvandrere, der skal integreres og have arbejde, opretter man jo i virkeligheden en anden form for statsligt nævn, der samtidsvis for så vidt medfører en illoyal konkurrence mod danske arbejdere.

Kort sagt: Forslaget, der i sit begrænsede praktiske sigte kan være godt nok, rejser en lang række spørgsmål, som rammer lige ind i hjertet af regeringens nye udlændingepolitik.

Jeg gentager: Skal vi acceptere folkevandringen til Danmark? Er det ikke tværtimod opgaven at standse folkevandringen og beskytte Danmark? Og skal integration ikke kun gælde